

Страни в главното производство

Жалбоподател: María Pilar Planes Bresco

Ответник: Comunidad Autónoma de Aragón

Преюдициални въпроси

1) Следва ли членове 43 и 44 от Регламент (ЕО) № 1782/2003 ⁽¹⁾ на Съвета от 29 септември 2003 година да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, според която нямат качеството „хектари, даващи право на помощи“, тези площи, декларирани от земеделски стопанин като постоянни пасища, които надвишават площите, взети предвид при определяне на полагащите му се обичайни права, а за включването на посочените площи и съответно — за замяната на обработваеми земи с постоянни пасища, е необходимо лицето, което иска да получи плащане, реално да използва съответните площи за отглеждане на добитък през конкретната селскостопанска година?

При отрицателен отговор на горния въпрос,

2) Следва ли член 29 от Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 година, с който се изключват плащания по схемите за подпомагане в полза на тези бенефициенти, „за които е установено, че изкуствено са създали условията за получаването на такива плащания с оглед да получат облаги в противоречие с целите на въпросната схема за подпомагане“, да се тълкува в смисъл, че не допуска държавите членки да приемат разпоредби, с които да намалят броя на „хектарите, даващи право на помощи“ (на постоянните пасища), предвиждайки общи положения, при които се счита, че земеделски стопанин е създал изкуствени условия за плащане, без конкретно да се доказват действията и поведението на точно този земеделски стопанин?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 година относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители и за изменение на Регламенти (ЕИО) № 2019/93, (ЕО) № 1452/2001, (ЕО) № 1453/2001, (ЕО) № 1454/2001, (ЕО) № 1868/94, (ЕО) № 1251/1999, (ЕО) № 1254/1999, (ЕО) № 1673/2000, (ЕИО) № 2358/71 и (ЕО) № 2529/2001 (ОВ L 270, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 49, стр. 177).

Жалба, подадена на 9 юли 2015 г. от Steinbeck GmbH срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 30 април 2015 г. по съединени дела T-707/13 и T-709/13, Steinbeck GmbH/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело C-346/15 P)

(2015/C 302/28)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Steinbeck GmbH (представители: M. Heinrich, Rechtsanwalt и M. Fischer, Rechtsanwältin)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Alfred Sternjakob GmbH & Co. KG

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

— да отмени решението на Общия съд от 30 април 2015 г. по съединени дела T-707/13 и T-709/13;

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение нарушава член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 ⁽¹⁾ по следните съображения:

1. Единственият мотив на Общия съд в подкрепа на липсата на отличителен характер на марката „BE HAPPY“ е фактът, че тя може да се възприеме като рекламен лозунг. Това влизало в пряко противоречие с практиката на Съда, съгласно която този единствен мотив не е достатъчен, за да се отрече наличието на отличителен характер.
2. Освен това Общият съд не е установил никаква конкретна връзка между марката „BE HAPPY“ и стоките, за които тя се отнася, която не изисква минимално тълкуване от съответните потребители. По-скоро била създадена произволна връзка между знака и стоките, която дори и да съществуваше, би изисквала усилие при тълкуването от страна на съответните потребители.
3. По този начин Общият съд е приложил неправилно критериите за преценка на отличителния характер на марката „BE HAPPY“.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (кодифицирана версия) (ОВ L 78, стр. 1.)

Преюдициално запитване от Audiencia Provincial de Castellón (Испания), постъпило на 10 юли 2015 г. — Banco Popular Español S.A./Elena Lucaciu и Cristian Laurentiu Lucaciu

(Дело C-349/15)

(2015/C 302/29)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Audiencia Provincial de Castellón

Страни в главното производство

Жалбоподател: Banco Popular Español S.A.

Ответник: Elena Lucaciu и Cristian Laurentiu Lucaciu

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместимо ли е ограничаването във времето на последиците от обявената недействителност на дадена клауза като неравнопавна с член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО ⁽¹⁾?
- 2) Ако бъде прието, че посоченото ограничаване на последиците е съвместимо с правото на Европейския съюз и по конкретно с член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО относно неравноправните клаузи в потребителските договори с оглед на добросъвестността на заинтересованите лица и риска от сериозни смущения:
 - а) Какво следва да се разбира под сериозни смущения, оправдаващи ограничаването на последиците?
 - б) Следва ли рискът от сериозни смущения, на който се прави позоваване в съдебното производство, да бъде надлежно установен или напротив — достатъчна може да бъде общата преценка на съда за този риск, без конкретни данни, на които същата да се основава?

⁽¹⁾ ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273.